

ת"פ 2073/09/16 - מדינת ישראל נגד משה אורן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 2073-09-16 מדינת ישראל נ' אורן

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד המאשימה
חגית זכאי-סלע

נגד
משה אורן - בעצמו
הנאשם

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני, בביצוע עבירה של **מעשה פזיזות ורשלנות** לפי סעיף 338(א)(5) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 24.8.16 בשעה 17:00 לערך, הסיע ראמי צאלח (להלן: "המתלונן") פועלים שעבדו בשוב הר ברכה, כשהוא נהג במונית מכיוון הישוב אל עבר צומת החטיבה הנמצאת מזרחית לו.

באותה העת נסע הנאשם על טרקטורון מכיוון צומת החטיבה לכיוון הישוב וברשותו אקדח היורה כדוריות ברזל באמצעות גז (להלן: "אקדח האוויר").

באחד העיקולים בכביש, סטה המתלונן קלות עם המונית בעת שהנאשם הגיע לקראתו. הנאשם, שחשב שהמתלונן ניסה להורידו מהכביש בכוונה, המשיך בנסיעה על שול הכביש עד שעבר את המונית.

בהמשך, בערה חמתו של הנאשם והוא החליט לפגוע במונית באמצעות ירי מאקדח האוויר. הנאשם המשיך בנסיעה לכיוון הישוב, לאחר פרק זמן קצר ביצע פניית פרסה והחל לנסוע לכיוון צומת החטיבה. כשהנאשם הבחין במונית בצומת החטיבה, שיער שמדובר ברכב שנסע מולו לפני כן, ולכן החל לנסוע בעקבותיו.

בהמשך, עקף הנאשם מספר כלי רכב, וכשהגיע לקרבת המונית הוציא את אקדח האוויר והמשיך בנסיעה, תוך

שהוא מכון את אקדח האוויר לעבר המונית. בעת שהנאשם והמונית הגיעו לכיוון כיכר הכניסה לשוב חווארה, ירה הנאשם לעבר החלון האחורי של המונית. כתוצאה מהירי, הקליע ניקב חור בחלון האחורי של המונית, אולם נהג המונית המשיך בנסיעה לכיוון הישוב חווארה.

תסקירי שירות המבחן

3. הנאשם, יליד דצמבר 1997, נשלח לשירות המבחן כמצוות המחוקק. מספר תסקירים התקבלו בעניינו, מהם למדתי כי המדובר בבגיר-צעיר כבן 19, רווק, בן למשפחה המונה אחד-עשר ילדים. בעת כתיבת התסקיר מחודש דצמבר 2016, הנאשם התגורר בבית הוריו בבית-שאן ושהה שם בתנאים של "מעצר בית לילי".

הנאשם תיאר את משפחתו כמתפקדת ומנהלת אורח חיים דתי לאומי. מסר כי הוריו תומכים בו בהתמודדות עם ההליך המשפטי ומהווים מקור לתמיכה רגשית עבורו. הנאשם השלים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה בישיבה תיכונית, והתייחס בצמצום לעמדות פוליטיות ואידיאולוגיות עליהן חונך.

משפחתו של הנאשם התגוררה בישוב איתמר ולפני כעשור עברה להר ברכה. הנאשם מסר כי בעקבות מעורבותו בתיק זה, העתיקה משפחתו את מגוריה לבית שאן, ושיתף כי הוא חווה תחושות אשמה על המחיר שמשלמת משפחתו בגין מעשיו. אביו של הנאשם מסר כי שימש בעבר כמפקד כיתת כוננות בישוב איתמר, עבד בשיתוף פעולה עם הצבא והתמודד עם אירועים רבים של התנכלויות ביטחוניות במסגרת תפקידו האמור. עם זאת, ביטא עמדות המתנגדות לשימוש באלימות מכוונת כלפי אוכלוסייה ערבית. לפני כ- 10 חודשים נפצע האב בתאונת עבודה, ובתקופת השיקום הנאשם סייע לו רבות בעבודתו ובפרנסת המשפחה.

הנאשם מסר כי החל בגיל המתאים בהליכי גיוס לצבא ועבר צו ראשון, ומכיוון שהגיע למבחני המיון ברמת מוכנות נמוכה, תוצאות תהליכי האבחון היו נמוכות. בעקבות כך, טרם מעורבותו בעבירה היה אמור לבצע שנית את מבחני המיון, אך בשל מעצרו ההליך הופסק. הנאשם ביטא מוטיבציה גבוהה לשרת שירות צבאי משמעותי, לצד תחושות תסכול נוכח מעורבותו בעבירה, אשר יצרה עיכוב בהליכי גיוסו.

שירות המבחן התייחס למעורבות קודמת של הנאשם בפלילים בגין ביצוע עבירה של ניסיון לפציעה כשהעברין מזויין. ממידע שהתקבל משירות המבחן לנוער עלה, כי בעקבות מעורבותו זו, הורחק מיהודה ושומרון למשך 4 חודשים. חרף קביעתו של בית המשפט כי הוא אשם, סירב הנאשם לקחת אחריות וטען כי לא ביצע את המיוחס לו והסביר, כי התנהלותו באירוע לא הובנה כראוי על-ידי כוחות בטחון ששהו במקום.

בהתייחסותו לאירוע הנוכחי, הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו. בעת נהיגתו בטרקטורון, היה ברשותו

אקדח אוויר שרכש בכספו ובידיעת הוריו. תיאר שהבחין במונית, אשר סטתה לעברו בכוונה לפגוע בו, הוא נבהל, התקשה לווסת את כעסו, נסע בעקבות רכבו של המתלונן והחליט לירות לעבר החלון האחורי באמצעות אקדח האוויר.

מסר, כי פעל באופן אימפולסיבי ותוקפני, מבלי להפעיל כל שיקול דעת ביחס להשלכות מעשיו על המתלונן ועל הנוסעים ברכבו, ולא העריך כי במעשיו עלול לסכן את הנוסעים במונית. הנאשם שלל תכנון מוקדם בטרם ביצע העבירה, אך התקשה להסביר את החלטתו לצאת מביתו עם אקדח האוויר, תוך שמסר כי האקדח נלקח על ידו בהחלטה רגעית וסתמית ללא כל כוונה לפגוע באחר. לאחר ביצוע העבירה חשש מפנייה אל המשטרה על מנת להודיע על מעשיו, ובדיעבד מצר על החלטתו להימנע מלדווח למשטרה.

שירות המבחן התרשם כי בעקבות ההליך המשפטי התחדדה הכרתו של הנאשם בגבולות החוק ביחס למעשיו וחומרתם, ומבין כי היה עליו לפעול באופן מוסתר ושיקול יוטר. בד בבד התרשם השירות מביטויי אמפתיה נמוכים ביחסו לפגיעה שגרם לרכבו של המתלונן וסיכון שלומו של המתלונן והנוסעים במונית. הנאשם ביטא עמדה קורבנית, השליך חלק מהאחריות על המתלונן ותיאר את מעורבותו בעבירה כתוצאה מהתנהלותו של המתלונן, לאחר שסבר שהמתלונן סטה מנתיב נסיעתו מתוך כוונה לפגוע בו.

שירות המבחן התרשם מצעיר, בשלהי גיל ההתבגרות, בעל יכולות תפקודיות טובות במסגרות לימודיות וחברתיות, בעל מוטיבציה גבוהה לניהול אורח חיים תקין ושואף לשירות צבאי משמעותי. הנאשם שלל מניעים אידיאולוגיים בבסיס התנהגותו בעבירות.

ההערכה היא, כי בסביבה בה התגורר, נחשף לאורך שנים לאווירת מתח וחיכוך בין יהודים לערבים שהשפיעה על עיצוב עמדות נוקשות בכל הקשור לנושא זה.

לנאשם מעורבות קודמת בפלילים, כך שנראה שהסנקציות העונשיות שהוטלו עליו לא היוו גורם מרתיע דיו, וניכר שהייתה הסלמה מאז, כפי שזו באה לידי ביטוי בעבירה הנוכחית.

ההליך המשפטי הנוכחי והמחירים עמם מתמודדים הנאשם ומשפחתו, חידדו עבורו את ההכרה כי פעל באופן אימפולסיבי תוך סיכון האחר. כיום מביע הכרה בחומרת מעשיו, תובנה כי פעל באופן לא מוסתר, ומכיר בכך שהוא זקוק להתערבות טיפולית בתחום השליטה בכעסים.

לאחר שקילת גורמי הסיכוי והסיכון, להערכת שירות המבחן רמת הסיכון והמסוכנות להישנות העבירות היא בינונית, כשהתערבות טיפולית עשויה להפחית את המסוכנות למעורבות בעבירות אלימות.

הומלץ לתת בכורה לשיקולי השיקום ולהטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה וחצי, וכאופציה עונשית חלופית להטיל של"צ בהיקף של 350 שעות, התחייבות כספית ופיצוי למתלונן.

4. בתסקיר משלים מיום 1.2.17 נבחנו שאלת הרשעתו ושילובו בטיפול נוכח גיוסו הקרב לצבא.

הנאשם הציג מסמך המעיד כי קיבל פטור משירות צבאי ובשל עברו הפלילי הוחלט שלא לגייסו ומסר כי בכוונתו

לערער על כך. בכל מקרה צוין, כי לשירות המבחן ניסיון בטיפול בחיילים אשר שולבו בביצוע של"צ ובצו מבחן תוך כדי שירותם הצבאי ובתיאום עם המפקדים, כאשר עבודות השל"צ יכולות להתבצע גם בימי שישי, במהלך החופשות.

שירות המבחן דן בשאלת הרשעתו של הנאשם וצוין כי התלבטו רבות בעניין זה. מחד גיסא, המדובר בנאשם בעל יכולות קוגניטיביות גבוהות ויכולות תפקודיות מבחינה תעסוקתית, אשר מביע נכונות לנהל אורח חיים מתפקד ומבטא רצון עז לשרת בצבא. מאידך גיסא, נוכח חומרת העבירות, מעורבותו הפלילית הקודמת, דפוסי האימפולסיביים והפגיעה באחר, התרשם שירות המבחן מקיומה של מסוכנות להישנות העבירות ללא הליך טיפולי. צוין שבמכלול הנתונים ובבחינת הפגיעה האפשרית בעתידו, לרבות גיוסו לצבא, נראה כי הרשעה עלולה להביא לפגיעה בתפקודו ובהתנהלותו בעתיד. על כן, ההמלצה היא לשקול את האפשרות שלא להרשיע את הנאשם.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

5. גיליון רישום פלילי (1/ת) מעלה, כי לנאשם רישום ללא הרשעה מיום 10.5.15 מבית משפט השלום בכפר סבא, בגין ביצוע עבירה של ניסיון לפציעה כשהעברין מזוין, והוא נדון לשל"צ בהיקף של 75 שעות, פיצוי לנפגע והתחייבות.

ראיות מטעם ההגנה

6. סבו של הנאשם, מר אברהם אורן, תיאר את תולדות המשפחה ששרדה את השואה, את שירותו הצבאי כטייס קרב, תרומתו למדינה במשך 40 שנים ואת עיסוקו בפיתוח אמצעי לחימה במסגרת עבודתו כמנהל בכיר בתעשייה האזרחית בטכנולוגיה מתקדמת. כן דיווח אודות השירות הצבאי המשמעותי של בני משפחה נוספים. הביע תמיכה בנכדו אשר לקח אחריות על מעשיו, תיאר את המחיר שכל המשפחה משלמת, וביקש שבית-המשפט לא יכתים את עתידו על-מנת שיוכל לשרת שירות צבאי משמעותי.

7. מר אביה אזולאי, איש חינוך אשר עובד עם נוער בסיכון, היה מחנכו של הנאשם בכיתה ד' במשך שנתיים, לאחר מכן שימש כעובד נוער והוא מכיר את הנאשם היטב. מסר, כי נושא גיוסו של הנאשם לצבא הוא משמעותי מאוד, וביקש שלא לפגוע בעתידו של הנאשם, המהווה דוגמא לאחרים.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה הרחיבה באשר לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, במרכזם הסיכון הרב לחיי אדם. הנאשם לא היסס לשלול כל ירייה בשעת אחר צהריים, כאשר באזור היו מספר כלי רכב, וירה לעבר מונית על נוסעיה, תוך גרימת נזק לרכוש. פירטה את הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, כשהנאשם החזיק את אקדח האוויר מבעוד מועד. הפוטנציאל לגרימת נזק ממשי היה גבוה, שכן השימוש בנשק היה רשלני, כוון אל עבר מונית בה ישבו המתלונן ופועלים שהסיע, והירי שבוצע אל עבר החלון האחורי של המונית עלול היה לגרום לתוצאה הרסנית של פציעת אחד מהנוסעים במונית. הנאשם ביצע את הירי באור יום, בקור רוח, תוך נטילת סיכון לנזק שעלול להיגרם כתוצאה מהירי.

מעובדות כתב האישום ניתן ללמוד כי הנאשם יכול היה לחדול מביצוע העבירה, שכן הוא חלף על פני המונית, אך שב על עקבותיו על מנת לפגוע בה באמצעות הירי מאקדח האוויר.

ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, כאשר הרישום האחרון הוא מחודש מאי 2015, בעבירה של ניסיון לפציעה כשהעבריין מזוין, והליך זה הסתיים באי הרשעה ובדרכי טיפול.

בהתייחסותה לתסקירים הפנתה לדפוסיו האימפולסיביים והתוקפניים של הנאשם, לקושי לווסת את דחפיו, לכך שהתקשה ליתן הסבר להחלטתו לצאת את ביתו עם אקדח אוויר, לביטויי האמפתיה הנמוכים, לנזק שגרם ולסיכון שהעמיד אחרים, וכן לעמדה הקורבנית שהציג. לגישתה, התמונה העולה מהתסקירים היא של נאשם בעל קשיי ויסות, הטמונה בו רמת מסוכנות בינונית להישנות עבירות, וקביעות אלה אינן עולות בקנה אחד עם העתירה שלא להרשיע את הנאשם. ב"כ המאשימה סבורה שיש צורך בהרתעת הנאשם, ובכל מקרה, המלצת שירות המבחן היא תמונה ואינה עולה בקנה אחד עם התכנים המופיעים בתסקיר.

על רקע מכלול הנסיבות, ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם שנע בין עבודות שירות לבין תקופת מאסר בפועל של 8 חודשים, ובהתאם לנתוני הנאשם יש להטיל עליו עבודות שירות לתקופה קצרה, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. כן עתרה לחילוט הטרקטורון באמצעותו בוצעה העבירה.

9. ב"כ הנאשם הפנה לכך שעסקין ברובה אוויר, מעין רובה צעצוע - ולא ניתן לומר כי המדובר בכלי ירייה המסכן חיי אדם.

הסניגור ביקש להדגיש, כי כתב האישום תוקן לקולא באופן משמעותי, כך שהנאשם הורשע בעבירת עוון, וברגיל עניינו היה נדון בבית-משפט השלום. הנאשם נטל אחריות על מעשיו עוד לפני שפגש בעורך-דין, אין מחלוקת שמבחינה סובייקטיבית הוא חש מאוים באותם רגעים באזור שנמצא מעבר לקו הירוק, ועד היום המתלונן לא נחקר באזהרה.

הנאשם היה עצור מיום 28.8.16 עד 2.10.16, ושהה ב"מעצר בית מלא" כ- 4 חודשים. חזר על כך, כי בעקבות האירוע, משפחתו של הנאשם העתיקה את מקום המגורים לבית שאן.

מכלול הנסיבות מעלה, כי אין מדובר ב"נער גבעות" פורע חוק, הוא בן למשפחה נורמטיבית ובעל ערכים תקינים, ובאותה תקופה חי ברקמת חיים מסוימת עליה נותן את הדין.

הסניגור התייחס לאמור בתסקירים והדגיש את המוטיבציה הגבוהה של הנאשם לשרת בצבא. כן הדגיש, כי הסתבכותו הקודמת היתה בשנת 2011, כך שלא ניתן לקבוע כי חלה הסלמה בהתנהגותו, כפי שנכתב בתסקיר.

ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולקבוע מתחם שנע בין אי הרשעה ושל"צ לבין עבודות שירות ברף העליון, גם על-מנת לאפשר לנאשם להתגייס לצה"ל.

10. בדברו לבית-המשפט, מסר הנאשם כי מיד עם מעצרו לקח אחריות והביע חרטה, וכי המדובר היה בהחלטה אימפולסיבית ברגע של כעס. הוסיף, כי קיימת חשיבות עליונה מבחינתו להתגייס לצה"ל ולתרום למדינה, כפי שעשו כל אחיו, ועל כן ביקש שהענישה לא תפגע בעתידו.

דין והכרעה

11. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. הנאשם במעשיו פגע בתחושת הבטחון של המשתמשים בדרך, תוך שיצר סיכון לחיי אדם באמצעות שימוש בכלי ירייה שהיה ברשותו. עם זאת, הפגיעה בערך המוגן היא מתונה בהתחשב בהוראת החיקוק בה הורשע בסופו של יום ובטיבו של כלי הירי - כשעסקין ברובה אוויר.

13. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, הצדק עם ב"כ המאשימה כי המדובר במסכת מתמשכת, במהלכה יכול היה הנאשם לסגת ולמנוע הסלמה של האירוע.

על רקע סברה בלבד, ולאחר שחלפה "הסכנה" - גם לשיטתו של הנאשם, הוא קיבל החלטה מושכלת וביצע פניית פרסה על-מנת להתחקות אחר המונית, בעודו מצויד ברובה אוויר. לעניין זה ייאמר, כי עד היום לא ברור מדוע יצא הנאשם את ביתו ובחזקתו אותו רובה.

הנאשם התעקש לנסוע אחר המונית, כשבדרך עקף מספר כלי רכב. בסופו של יום, הנאשם עשה שימוש ברובה, ירה לעבר החלון האחורי של המונית וגרם לנזק בחלון המונית. במונית מצויים היו, מלבד הנהג, גם פועלים, אשר נתונים היו בסכנה לפגיעה פיסית. ואכן, על רקע הוראת החיקוק בה הורשע הנאשם בסופו של יום, יש ליתן משקל מוחשי לסיכון לחיי אדם שהנאשם יצר באמצעות השימוש ברובה האוויר ואת הנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם (ראו לענין זה: ספרו של השופט קדמי "**על הדין בפלילים**", מהדורת תשס"ו - 2006, בעמ' 1316).

14. מדיניות הענישה הראויה מחייבת הוקעה של התנהגות בריונית ומסכנת זו כלפי המשתמשים בדרך, והדברים נכונים ביתר שאת כאשר נאשם יוצר סיכון באמצעות שימוש בכלי ירי.

15. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים, כאשר ניתן לומר כי כל פסקי-הדין שהוגשו שונים בנסיבותיהם מעניינו של הנאשם. אלא, שגם אני התקשיתי לאתר פסיקה נוהגת ופסקי-דין של בית-המשפט העליון בנסיבות דומות. אשר על כן, אתייחס לעיקרי הפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים תוך מתן דגש לשינויים המתחייבים לעניינו של הנאשם:

ת"פ 14534-06-13 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל נגד מדבוח** [18.2.15], אשר הוגש על-ידי התביעה, עניינו בנאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(1) לחוק העונשין ובעבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה. עובדות כתב-האישום מתארות נהיגה מסכנת של נאשם שמעולם לא הוציא רשיון נהיגה, אשר התעלם מקריאה של שוטר לעצור, האיץ את מהירות הנסיעה, וסיכן 5 עוברי אורח במהלך נסיעתו. נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, ועל הנאשם, שהיה כבן 18 וחצי בעת האירוע ללא עבר פלילי, הוטל עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ע"פ 2168/11 **איגור צור נגד מדינת ישראל** [12.9.11], אשר הוגש על-ידי התביעה, עניינו באירוע בעל נופך חמור יותר. לאחר ניהול הוכחות, זוכה המערער מחמת הספק מביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, והורשע בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(5) לחוק העונשין, שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה. המערער עשה שימוש רשלני באקדח מחוץ למטווח לאחר שהמתאמים סיימו את האימון, והדיח חלק מהם שעה שהנחה אותם לומר שהם עזבו את המטווח לפני ביצוע הירי. בנוסף, במהלך החקירה מסר המערער למשטרה אקדחים אחרים, אך לא את האקדח מסוג יריחו בו עשה שימוש. על המערער הוטל עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס של 10000 ₪. בית-המשפט העליון הדגיש את החומרה של שימוש בכלי נשק באופן רשלני, וקבע כי כשמוסיפים לכך את העבירות הנלוות, המדובר בעונש שאינו חמור ואף נוטה לקולא.

ת"פ 23274-03-14 (שלום ראשל"צ) **מדינת ישראל נגד ברו** [6.5.15], אשר הוגש על-ידי ההגנה, עניינו בנאשמת שעבדה כמאבטחת בחברת שמירה, והחזיקה באקדח מטעם מקום העבודה. לאחר סיום עבודתה, פגשה בשתי חברות, ושלושתן שתן מספר כוסות אלכוהול יחדיו. התפתח ויכוח בין הנאשמת לבין אחת מחברותיה, במהלכו שלפה את האקדח ודרכה אותו, בעוד חברה אחת חוצצת בין השתיים ומנסה להרגיע את הנאשמת. בסמוך לכך ירתה הנאשמת עם האקדח לכיוון הרצפה. הנאשמת הורשעה בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות בנשק ויריות באזור מגורים. הוגש בעניינה תסקיר חיובי, אשר העלה נסיבות חיים קשות במיוחד, כאשר חרף הקשיים שרתה בצבא ושאיפתה היתה להמשיך ללימודים אקדמיים. במסגרת ההסדר, ב"כ המאשימה ביקשה להטיל עליה 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, ובסופו של יום בית-המשפט ביטל את הרשעתה והטיל עליה של"צ לאור הנסיבות החריגות ועל-מנת לחזק את הנאשמת "במאבקה ההישרדותי". מפסק-דין זה עולה בעיקר, כי בית-המשפט למעשה סטה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ועל רקע הנסיבות החריגות, שאינן קיימות בעניינו של הנאשם.

ת"פ 28340-08-11 (שלום ירושלים) **מדינת ישראל נגד לוי** [20.7.15], אשר הוגש גם הוא על-ידי ההגנה, עניינו בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של מעשה פזיזות

ורשלנות לפי סעיף 338(א)(5) לחוק העונשין והיזק במזיד.

הנאשם עבד כמאבטח באתר פסולת ונשא עימו את אקדחו האישי, כשהתפתח ויכוח בינו לבין אחר ששהה באתר. האחר הניף קרש ממוסמר ובתגובה שלף הנאשם את אקדחו וירה שתי יריות לכיוון הרכב שניצב מאחורי האחר. כתוצאה מכך נפגע אדם שעמד בסמוך לרכב ונזקק לטיפול רפואי, וכן נפגעו שני רכבים. בית-המשפט הורה על סיום ההליך ללא הרשעה, אך זאת על רקע נסיבות חריגות במיוחד לפיהן, הנאשם, שהוא אב לשני ילדים מאומצים, הביע את רצונו להרחיב את המשפחה ולאמץ ילדים נוספים, כאשר רצון זה עלול להיתקל במחסום בלתי עביר אם יורשע, והכל לפי החוק לאימוץ ילדים.

16. לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות בפסיקה שהוגשה על-ידי ב"כ הצדדים, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין מאסר על תנאי ועד ל - 10 חודשי מאסר בפועל.

17. טיעוניו של ב"כ הנאשם מבוססים על כך, כי לשיטתו הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד על של"צ ללא הרשעה - טענה שנדחתה על-ידי.

עם זאת, בחנתי האם ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם על רקע שיקולי שיקום, שעיקרם השינוי שחל בנאשם, החרטה העמוקה שהוא מביע, והמוטיבציה הגבוהה במיוחד לשרת שירות צבאי ממש. לא שוכנעתי, כי יש בגורמים אלו כדי להביא לחריגה כאמור. ענייננו בנאשם בגיר-צעיר, יליד דצמבר 1997, אשר כבר הסתבך בעבר בפלילים. עיון בגזר-הדין שניתן בעניינו בבית-המשפט לנוער מעלה, כי הנאשם נמצא אשם, לאחר שניהל ראיות, בעבירה של נסיון פציעה בנסיבות מחמירות בכך שזרק אבנים לעבר משפחה פלסטינאית בזמן מסיק זיתים, בשטח צבאי סגור. בית-משפט לנוער (כב' השופטת פ. הלוי) ציינה בגזר-הדין מיום 10.5.15, כי לא בלי התלבטות החליטה ליתן לנאשם הזדמנות לפתוח את חייו הבוגרים ללא כתם של הרשעה פלילית, כשגם אז הביע הנאשם את רצונו העז לשרת בצבא.

חרף האמור, ובעוד בית-המשפט ציין במפורש את חומרת המעשים ולבטיו, לא היה בהליך האמור כדי להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו ולנ ג דפוס בריוני, אימפולסיבי ולא מווסת כמתואר בכתב-האישום הנוכחי.

לכך יש להוסיף, כי כפי שעולה מהתסקיר הנאשם הביע עמדה קורבנית והטיל אחריות חלקית גם על המתלונן, עדיין טמון בו סיכון בינוני ללא טיפול, ושירות המבחן עצמו התלבט רבות בהמלצתו בשאלת ההרשעה, כשבסופו של יום המלצתו היא מסויגת.

18. נתונים אלו מעלים, כי אין מקום לסטות מהמתחם מטעמי שיקום, אם כי ההגנה הציגה שיקולים העומדים לטובתו של הנאשם, שמקומן להישקל בגזירת דינו בתוך המתחם.

19. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות יש לזקוף לטובתו של הנאשם את הודאתו המיידית במיוחד לו, כשנראה כי כיום הוא בעל תובנה לכך שפעל באופן פסול ואימפולסיבי. הנאשם זוכה לתמיכת משפחתו, תמיכה הבאה לידי ביטוי, בין השאר, בכך שהתקבלה החלטה משפחתית להעתיק את מקום המגורים בעקבות מעצרו של הנאשם. עוד נראה, כי לנאשם יכולות תפקודיות טובות ושאיו נורמטיביות, אך כיום אין מנוס אלא לקבוע, כי להסתבכויותיו בפלילים והתנהלותו במהלך מעשיו העבריים, אשר הסלימו לכדי האירוע הנוכחי, תהיה השפעה גם על תכניותיו לעתיד.

עוד יש לקחת בחשבון, כי הנאשם שהה במעצר של ממש במשך חודש ומחצה (מיום 28.8.16 - 2.10.16), וכן כ - 4 חודשים בתנאי "מעצר בית" מלא.

20. בנסיבות אלו, עתירת התביעה להטיל על הנאשם עונש של עבודות שירות לתקופה קצרה היא מידתית וראויה מבחינת מיקומו של הנאשם בתוך המתחם (כאשר חרף מניעה ראשונית מצד המשטרה, התקבלה בסופו של יום חוות-דעת הממונה לפיה הנאשם כשיר לרצות את עונשו בדרך זו).

21. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

מאסר בפועל של 3 חודשים אשר ירצו בדרך של עבודות שירות.

עבודות השירות יבוצעו ב"מרכז יום לקשיש - סירקין" בפתח-תקווה, או בכל מקום עבודה אחר עליו יורה הממונה, החל מיום 15.8.17, כמפורט בחוות-דעת הממונה מיום 4.6.17 (שהעתק ממנה נמסר לנאשם).

מובהר לנאשם, כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו-כן, עליו לעמוד בדרישות ובכללי המסגרת, כאשר כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות לפי סעיף 338 לחוק העונשין.

פיצוי על סך 7500 ₪ למתלון ראמי צאלח, לתשלום עד ליום 1.11.17.

ב"כ המאשימה תידע את המתלון בדבר הפיצוי שנפסק, ותמסור פרטיו למזכירות בית-המשפט לאלתר.

ניתן בזאת צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום. הובהר לנאשם, כי אם לא יעמוד בתנאי הפיקוח, ניתן

יהיה להחזירו לבית-המשפט ולהוסיף על עונשו.

לאור טיעוני ההגנה, איני מורה על חילוט הטרקטורון, אלא על חילוט רובה האויר, אשר יצר את הסיכון למתלונן ולנוסעים במונית.

הערובות הכספיות שהופקדו בתיק המ"ת יהוו מעתה בטוחות להתייצבות הנאשם לריצוי עונשו.

מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ אשר יהיה בתוקף עד שיוגש אישור על סיום ריצוי עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

המזכירות תעביר העתק מגזר-הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ז, 9/7/2017, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.